

[Bente Nielsen]

Når det ikke bliver et reelt valg, skyldes det desværre, må jeg sige, at de radikale ikke vil være med til, at det offentlige skal yde en vis betaling til dem, som vælger en privatpraktiserende tandlæge. Jeg kan ikke rigtig se, hvorfor man ikke kunne have et sådant system, hvor de mennesker, som ønskede at bruge en privatpraktiserende tandlæge, kunne få delvis dækning af det offentlige. Det har man på andre områder, f.eks. på folkeskoleområdet. Jeg synes, det er skuffende, at man ikke også kunne gennemføre noget sådant her.

Konsekvensen bliver, at det er reglerne, som de er i dag, der fortsat kommer til at gælde, nemlig at børn af velhavende forældre kan vælge den privatpraktiserende tandlæge, hvorimod børn af andre er tvunget til den kommunale børnetandpleje, uanset om de måtte have gode grunde til i enkelte tilfælde at vælge en privatpraktiserende tandlæge. Det er vi kede af at vi ikke kan få gennemført, men efter ændringsforslaget ser der ud til ikke at være flertal for det.

Vi indstiller lovforslaget med de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Birthe Hansen (SF):

Trods ministerens ændringsforslag er det stadig væk kun en lov for de 60 pct. af befolkningen, som i forvejen går regelmæssigt til tandlæge, bl.a. fordi de har økonomisk mulighed for at betale, hvad det koster.

Ord som »opsøgende, oplysende virksomhed«, f.eks. over for den del af befolkningen, der ikke går til tandlæge, findes ikke i ministerens forslag, ej heller i ministerens ændringsforslag. Derfor har vi fremsat et ændringsforslag om pligt for privatpraktiserende tandlæger til at etablere en opsøgende virksomhed.

Ord som »forebyggelse« findes. Det er ikke, fordi vi er uenige; vi synes da også, at forebyggelse her og inden for mange andre områder er af overordentlig stor betydning og i dette tilfælde er med til at øge den enkeltes muligheder for at bevare tænder, mund og kæber i funktionsdygtig stand gennem hele livet. Men det opnår man ikke, når man, som der står i ministerens forslag, tager pengene fra påkrævet behandling og flytter dem over til forebyggelse.

Det mindste, ministeren nu kan gøre, er i en overgangsperiode – varigheden af denne skal jeg ikke i øjeblikket udtale mig om, her må fagfolk høres – at sørge for, at sygesikringstilskuddet til behandling i hvert fald ikke bliver mindre end i dag. Hvis ikke, vil folks udgifter til tandpleje øges yderligere, og det vil igen ramme den del af befolkningen, som har langt færre forbrugsmuligheder end andre, nemlig lavindkomstgrupper, arbejdsløse og bistandsklienter. Derfor spørger jeg: vil ministeren etablere en sådan overgangsordning?

Efter vort og socialdemokratiets ændringsforslag ville grænsen for børns og unges adgang til vederlagsfri forebyggende og behandlende tandpleje blive 20 år, en naturlig vækstgrænse. Nu bliver grænsen 18 år, en politisk grænse. Det er pengene, ikke det sundhedspolitiske, der tæller for regeringen og de radikale.

Heldigvis er der et flertal mod regeringens ønske om adgang til at skifte mellem kommunal tandpleje og tandpleje hos privatpraktiserende tandlæger. Jeg var lige ved at sige: skifte alt efter éns humør. Det synes vi er meget, meget godt, i modsætning til venstre, der synes, det er en dårlig idé.

Vi er sammen med socialdemokratiet gået et skridt videre med ændringsforslaget om, at kommunal tandpleje alene skal tilbydes på offentlige klinikker. Der findes ikke bevis for, at dispensationsstandplejen i samme omfang som de offentlige børnetandklinikker har bidraget til børns tandsundhed. Hvis fru Merete Aarup er i besiddelse af et sådant bevis, ville det være rart, om vi fik det forelagt i udvalget imellem anden- og tredjebehandling.

Vi vil heller ikke nøjes med, at kommunalbestyrelsen *kan*. Vi mener sammen med socialdemokratiet, at kommunalbestyrelsen *skal* tilbyde vederlagsfri forebyggende og behandlende tandpleje til personer, der på grund af nedsat førlighed eller vidtgående fysisk eller psykisk handicap kun vanskeligt kan udnytte de almindelige tandplejetilbud. Derudover mener vi i SF, at alle over 67 år skal have tilbud om systematisk forebyggende og behandlende vederlagsfri tandpleje.

Ministeren mener åbenbart også, at der er et behov til stede – men gratis? Nej, uha da. Ikke nok med, at kommunalbestyrelsen ikke skal, men alene kan give tilbud til de omtalte